

Добра сметана

Гнат сметани всю
макітру

Вицідив у льосі.
— Бач, дружина
яка хитра,
І не знав я досі.

Це ж сама, мабуть,
хотіла

Нишком ласувати.
Ні, Ганнусю
моя мила,
Треба й совість мати.

— Є вареники із маком
І сметана-пінка.—

Каже в хаті небораку
На обіді жінка.

Як у льох — нема
сметани,
Лиш на денці трішки.
Став наш Гнат,
як рак рум'яний,
Каже: «Може, кішка?..»

Ганна стримує усмішку,
Хоч сваритись треба:
— А чому це не у кішки —
Масні вуса в тебе?

Федір ГРАБОВСЬКИЙ.
снт. Гоща.